

From: Uniunea Nationala a Barourilor din Romania - Daniel Cismaru <unbr@unbr.ro>
Sent: marți, 3 iunie 2025 10:52
To: mihai.morocos@unbr.ro
Subject: FW: Propuneri - Congresul Avocaților 2025
Attachments: Congresul Avocatilor - 2025 - propuneri AP.docx; SKMBT_42325032114130-2.pdf; 69-ORG-2025_raspuns solicitare modif art IV Lege 201-2023-1.pdf

From: Office Curt & Paun <office@curtpaun.ro>
Sent: marți, 3 iunie 2025 10:01
To: Uniunea Nationala a Barourilor din Romania - Daniel Cismaru <unbr@unbr.ro>
Subject: Propuneri - Congresul Avocaților 2025

Bună ziua,

Vă rog să primiți propunerile atașate însoțite de documente urmând a fi înaintate Congresului Avocaților 2025 în vederea dezbaterii acestora.

Cu aleasă considerație,

Av. Alexandru Păun

Către: *Congresul Avocaților din România – 2025*

În atenția: *Președintelui U.N.B.R. av. dr. Traian Briciu,
Comisia Permanentă a U.N.B.R., membrii Comisiei,
Consiliul Uniunii Barourilor din România, membrii Consiliului*

Referitor: *Ordinea de zi a Congresului Avocaților din România – 2025*

Congresul Avocaților din România – 2025,

***Distinse colege și distinși colegi, delegați la Congresul Avocaților,
Domnule Președinte, av. dr. Traian Briciu,
Distinși consilieri ai Uniunii Naționale a Barourilor din România,***

Subsemnatul Alexandru Păun, avocat al Baroului București, consilier al Baroului București ales în mandatul 2023-2027 cu un număr de 1154 voturi, delegat la Congresul Avocaților 2025 cu un număr de 881 de voturi ale colegilor, exprimate în Adunarea Generală a Baroului București,

Având în vedere rezoluția Președintelui U.N.B.R., dl. avocat dr. Traian Briciu, potrivit căreia propunerile delegaților pot fi ridicate, dezbătute și supuse votului direct în Congres, în conformitate cu prevederile art. 25 raportate la art. 29 alin. 1) din Regulamentul de organizare și funcționare a U.N.B.R. aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 8 Iunie 2011 a Consiliului U.N.B.R., transmit prezenta solicitare privind completarea ordinii de zi cu următoarele propuneri.

1

Potrivit prevederilor art. 18 din Regulament, Congresul adoptă hotărâri, moțiuni și rezoluții în cadrul sau în afara ordinii de zi.

Propuneri ce au caracter esențial:

- a) Solicit prealabil începerii lucrărilor Congresului, vot deschis nominal consemnat în procesul verbal asupra transmisiunii live, online a lucrărilor și dezbaterilor Congresului.
- b) Solicit modificarea formatului de organizare a Congresului, pentru 2025, urmând a fi integrate toate propunerile în ordinea de zi prin grija aparatului administrativ al Congresului, urmând a fi alocat un timp suficient dezbaterii acestora, iar pentru 2026 formatul congresului să fie modificat radical, astfel încât timpul alocat dezbaterilor profesionale să fie amplu iar tematicile importante – potrivit cu art. 63 din Legea 51/1995 să ocupe un loc prioritar.
- c) Solicit dezbateră de urgență a problemelor specifice Casei de Asigurări a Avocaților, Statutul Acesteia, respectiv abrogarea prevederilor art. 70 alin. 5 din Statutul C.A.A. dat fiind că regula instituită nu este implementată la nivel de ansamblu (C.U.N.B.R., Comisia Permanentă, Casa Centrală) ci numai la nivelul Barourilor, din anul 2015, afectând buna funcționare a Filialelor și respectarea rezultatului democratic stabilit prin votul Adunărilor Generale.

1. Propun plenului Congresului Avocaților 2025 adoptarea Hotărârii de modificare a articolelor 80, 82 alin. 3) și 132 din Statutul Profesiei de Avocat, urmată de corelarea acesteia cu Hotărârea 5/2011 a C.U.N.B.R.. Prin această modificare C.U.N.B.R. va fi cantonat în matca legală, fiind supus controlului Comisiei Permanente ori a Președintelui Uniunii Naționale a Barourilor din România. Reașezarea puterilor Congresului în matca statutară este singura modalitate de a asigura democrația profesională reală, echilibrul și corecta administrare a profesiei.

1.1. Propunere de modificare a art. 80 din Statutul profesiei de avocat.

Solicit votul plenului Congresului, cu abținerea de la vot a membrilor de drept ai C.U.N.B.R.

Spiritul prevederilor Legii 51/1995 este acela al **separației puterilor organelor de conducere** ale U.N.B.R. Congresul, Consiliul și Comisia Permanentă au atribuții distincte, clare și ierarhizate. Totodată, prevederile art. 4¹ din Legea prevăd conflictul de interese, astfel că membrii C.U.N.B.R. nu ar putea vota în legătură cu propriile decizii. În această ierarhie forul suprem este Congresul potrivit art. 80 din Statut. Tocmai de aceea atribuțiile sale **sunt incompatibile cu mandatarea** către organe de conducere ierarhic inferioare fiind atribuții ce se exercită direct, nemijlocit și în condițiile legii procedeul mandatării și ratificării nefiind legal. Din această perspectivă C.U.N.B.R. nu poate vota niciodată ratificarea propriului mandat, existând un conflict de interese intrinsec.

Propun așadar, spre a garanta separația atribuțiilor organelor de conducere, denaturarea mecanismelor democratice de vot prin existența unor conflicte de interese, modificarea articolului 80 alin. 1) din Statut astfel:

“1) Congresul avocaților este organul suprem de conducere a profesiei de avocat, fiind interzisă exercitarea atribuțiilor legale ori statutare ale acestuia de către orice alt organ al U.N.B.R.”

În acord cu această prevedere, propun abrogarea art. 16 alin. 3) al Regulamentului de organizare și funcționare a U.N.B.R., adoptat prin Hotărârea nr. 5/2011.

1.2. Propunere de modificare a art. 82 din Statutul profesiei de avocat.

Solicit prealabil începerii lucrărilor Congresului, luarea deciziei privind transmisiunea, **live online**, în direct a lucrărilor și dezbaterilor Congresului.

Din anul 2011 data adoptării Regulamentului nr. 5/2011 au aparut nenumărate soluții tehnice de transparentizare și transmitere în direct a congreselor, evenimentelor, ședințelor de judecată (e.g. CCR). Congresul avocaților exercita anual atribuții esențiale privind organizarea profesiei de avocat.

Prin urmare propun completarea art. 82 din Statutul Profesiei de Avocat cu alineatul 3, ce va avea următorul conținut:

“3) Lucrările Congresului vor fi transmise în direct cu exceptarea votului secret în cazul unui Congres electiv.”

În acord cu această completare, propun completarea art. 15 al Regulamentului de organizare și funcționare a U.N.B.R. adoptat prin Hotărârea nr. 5/2011, cu alineatul 6 ce va avea următorul conținut:

“6) Aparatul tehnico-administrativ al U.N.B.R. va asigura în timp util logistica necesară transmiterii în direct a lucrărilor Congresului.”

1.3. Propun plenului Congresului Avocaților 2025 adoptarea Hotărârii privind punerea în acord a Statutului, respectiv a art. 132 din Statutul profesiei de avocat cu Decizia 178/2020 a Curții Constituționale a României care a definit sfera de aplicare a art. 32 din Legea 41/1995.

În analiza constituționalității articolului 32 din Legea 51/1995, Curtea Constituțională a definit în mod judicios și exact atât modul de aplicare a textului cât și limitele intervenției decanului cu privire la onorariile avocațiale în procedura specială. Articolul 132 din Statut definește modul în care se aplică art. 32 din Legea 51/1995.

Astfel în paragraful 21 al Deciziei 178/2020 a CCR s-au reținut următoarele:

“21. Așa fiind, Curtea apreciază că în cadrul acestei proceduri de contestare/reclamare nu se pune în discuție și nici nu se cenzurează onorariul avocațial stabilit de comun acord cu clientul, întrucât acest quantum este stabilit în baza unui contract de asistență juridică valabil încheiat, în baza căruia avocatul își îndeplinește serviciul profesional la care s-a angajat. Această concluzie se impune având în vedere că se dă prioritate libertății contractuale, contractul de asistență juridică fiind un contract special (natură juridică mixtă de antrepriză și mandat). Cu privire la această ipoteză este aplicabil și art. 1270 din noul Cod de procedură civilă, potrivit căruia "contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante. Contractul se modifică sau încetează numai prin acordul părților ori din cauze autorizate de lege". În sprijinul acestei soluții Curtea are în vedere și formula redacțională a textului art. 32 din Legea nr. 51/1995, care cuprinde sintagma "contestățiile și reclamațiile privind onorariile", și nu privind "cuantumul ori stabilirea onorariilor". Prin urmare, în această procedură de contestare nu se pune în discuție cuantumul onorariului stabilit prin contract, ci, eventual, modalitatea executării ori pretinsa neexecutare a contractului de asistență juridică prin prisma onorariului stabilit, astfel încât, prin decizia pronunțată nu se poate invalida, anula sau rezilia/rezoluționa ori modifica contractul de asistență juridică, întrucât un contract de asistență juridică poate face obiectul unui acțiuni în rezoluțiune în tot sau în parte, numai în fața instanței judecătorești, conform textelor legale generale aplicabile rezoluțiunii.”

Propun completarea art. 132 din Statutul Profesiei de avocat prin adăugarea alineatului 2¹ ce va avea următorul conținut:

“2¹. Decanul, în aplicarea principiului medierii, nu poate pune în discuție și nici nu poate cenzura onorariul avocațial stabilit de comun acord cu clientul. Nu este posibilă invalidarea, anularea sau rezilierea ori rezoluțiunea, ori modificarea contractul de asistență juridică.”

Se va completa cu decizii ale instanțelor de judecată ce demonstrează necesitatea unei soluții normative.

2. Propun plenului Congresului Avocaților 2025 adoptarea Hotărârii cu vot deschis public și nominal decide să revină asupra cotei de contribuție la C.A.A. la 11%, având în vedere excedentele realizate și neutilizate în ultimii trei ani (2022, 2023, 2024) urmând ca revenirea la 11% să aibă efect cel puțin pentru anii 2026, 2027, cu posibilitatea prelungirii pentru anii 2028, 2029, 2030.

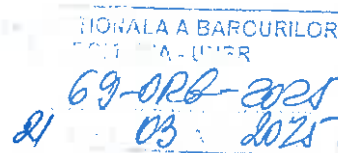
3. Propun plenului Congresului să decidă adoptarea propunerii legislative cu privire la modificarea art. IV Lege 201/2023, spre a fi înaintată organelor cu drept de inițiativă legislativă, propunerea fiind înregistrată sub nr. 69-ORG-2025. Propunerea este atașată, și aparține domnilor avocați Păun Alexandru, membru al Baroului București și Zeiler Cristian, Buda Lioara Anca, German Rodica, membri ai Baroului Hunedoara. Propunerea vizează apărarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Cu aleasă considerație,

Av. Păun Alexandru – delegat al Baroului București

Către

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA

Subsemnații avocați:

I. ZEILER CRISTIAN, membru al Baroului Hunedoara, cu sediul profesional în Deva, str. Călugăreni, nr. 29, jud. Hunedoara, adresă de email zeiler_cristian@yahoo.com, telefon 0726115286,

II. BUDA LIOARA ANCA, membră a Baroului Hunedoara, cu sediul profesional în Deva, Bd. Iuliu Maniu, bl. I, ap. 13, jud. Hunedoara, adresă de email lioaraanca@yahoo.com, telefon 0729519830,

III. GERMAN RODICA, membră a Baroului Hunedoara, cu sediul profesional în Deva, Bd. Nicolae Bălcescu, nr. 26, bl. 16A, sc. D, ap. 42, jud. Hunedoara, adresă de email rodigerman@yahoo.com, telefon 0723899868,

IV. PĂUN ALEXANDRU, membru al Baroului București, cu sediul profesional în București, str. Doctor Dumitru Răureanu, nr. 3, sector 5, adresă de email alexandru_paun@baroul-bucuresti.ro, telefon 0745762997,

prin prezenta vă adresăm respectuoasa rugămintă de a solicita Parlamentului României să adopte o lege de modificare a art. IV din Legea nr. 201/2023, astfel încât să poată beneficia de despăgubirile reglementate de art. 539 alin.1 lit.b din Legea nr. 135/2010 (Codul de procedură penală) și persoanele, care s-au aflat în executarea unei măsuri preventive privative de libertate anterior datei de 12.05.2021 (a se înțelege că măsura preventivă și-a încetat efectele anterior acestei date) și în privința cărora s-a dispus clasarea în temeiul art. 16 alin.1 lit.a-d Cod proc.pen. sau achitarea.

În justificarea solicitării noastre înțelegem să aducem următoarele argumente:

Codul de procedură penală (Legea nr. 135/2010), intrat în vigoare la data de 01.02.2014, a suferit mai multe modificări de-a lungul timpului, unele dintre acestea fiind aduse prin Legea nr. 201/2023, publicată în Monitorul Oficial nr. 618 din 06.07.2023 și intrată în vigoare la data de 09.07.2023 prin raportare la art. 78 din Constituția României revizuită.

Prin Legea nr. 201/2023 a fost modificat și art. 539 Cod proc.pen., text care are în prezent următorul conținut:

"(1) Are dreptul la repararea pagubei și persoana față de care, în cursul procesului penal, s-a dispus o măsură preventivă privativă de libertate, dacă:

a) măsura a fost constatată ca nelegală;

b) pentru infracțiunea care a justificat luarea măsurii s-a dispus în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a)-d) clasarea sau achitarea, cu excepția cazului în care soluția s-a dispus ca urmare a dezincriminării faptei săvârșite.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) se dovedesc prin ordonanța procurorului de revocare a măsurii reținerii ori de clasare, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară ori a instanței de judecată de revocare a măsurii preventive privative de libertate ori prin care s-a constatat încetarea de drept a acesteia sau, după caz, prin hotărârea definitivă de achitare.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b), persoana nu este îndreptățită să ceară repararea de către stat a pagubei suferite dacă, prin declarații mincinoase sau în orice alt fel, a determinat luarea măsurii preventive privative de libertate, în afara cazurilor în care a fost obligată să procedeze astfel."

Totodată, art. IV din Legea nr. 201/2023 prevede următoarele:

"(1) Au dreptul la despăgubiri în temeiul art. 539 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, persoanele care la data de 12 mai 2021, data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 136/2021, se aflau în executarea unei măsuri preventive privative de libertate sau față de care s-a dispus o astfel de măsură după această dată.

(2) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (1), dacă soluția clasării sau a achitării a rămas definitivă anterior intrării în vigoare a prezentei legi, acțiunea pentru repararea pagubei poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a acesteia."

Problema este că art. IV alin.1 din Legea nr. 201/2023 EXCLUDE de la despăgubiri persoanele supuse unei măsuri privative de libertate în cursul procesului penal, chiar dacă s-a dispus clasarea în temeiul art. 16 alin.1 lit.a-d Cod proc.pen. prin ordonanța procurorului, sau achitarea prin hotărâre penală definitivă, **dacă măsura privativă de libertate nu mai era în ființă la data de 12.05.2021**, CEEA CE ESTE TOTAL INJUST, deoarece situația juridică a acestor persoane este identică cu cea a persoanelor, care se aflau în executarea

măsurii privative de libertate la data de 12.05.2021, și la finalul procesului penal achitate sau cu dosarele clasate în temeiul art. 16 alin.1 lit.a-d Cod proc.pen.

Prin decizia nr. 136/03.03.2021 a Curții Constituționale (publicată în Monitorul Oficial nr. 494 din 12.05.2021), a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că este neconstituțională soluția legislativă din cuprinsul art. 539 din Codul de procedură penală, care exclude dreptul la repararea pagubei în cazul privării de libertate dispuse în cursul procesului penal soluționat prin clasare, conform art. 16 alin.1 lit.a-d din Codul de procedură penală, sau achitare.

Art. IV din Legea nr. 201/2023 este în contradicție în primul rând cu art.1 alin. 3 din Constituția României.

În acest sens, la pct. 39 din decizia amintită, Curtea Constituțională constată că, citez: *"... rațiunea și finalitatea existenței statului se fundamentează pe valorile supreme consacrate prin art. 1 alin. (3) din Constituție, iar printre acestea se numără și dreptatea, care asigură nu doar buna funcționare a statului, dar și încrederea societății în acțiunea acestuia, în speță, în actul de justiție. Raportul juridic dintre stat și cetățean în cadrul unui proces penal este un raport de putere publică, oferind autorităților abilitate competența de a folosi în mod legitim forța de constrângere a statului. Aceasta trebuie realizată în limitele prevederilor constituționale și legale, astfel încât să fie respectate atât procedurile normate prin lege, cât și drepturile și libertățile fundamentale, principiile de drept și valorile supreme prevăzute în Constituție. Orice acțiune a statului, chiar legală fiind, dacă prin finalitatea ei devine injustă/nedreaptă pentru cetățean, trebuie însoțită de un remediu normativ corespunzător în vederea restabilirii stării de dreptate atât în privința persoanei în cauză, cât și pentru societate. Prin urmare, evaluarea acțiunii statului strict dintr-o perspectivă legalistă - subsumată în mod mecanic respectării procedurilor legale - poate duce la o concluzie falacioasă în analiza constituționalității normei juridice. De aceea, ea trebuie realizată și din perspectiva fundamentelor care stau la baza existenței statului. Întrucât valorile supreme consacrate prin art. 1 alin. (3) din Constituție reprezintă garanții juridice fundamentale pentru asigurarea supremației Constituției, rezultă că acestea sunt standarde de referință primordiale în cadrul controlului de constituționalitate a normei juridice și, în consecință, trebuie valorizate în mod corespunzător."*

La pct. 40 al deciziei amintite, instanța de contencios constituțional a reținut că: *"Dreptatea este un concept constituțional care, având în vedere natura sa moral-filosofică, nu poate cunoaște în sine o normativizare, dar reprezintă cadrul și măsura acțiunii statului. Societatea, în mod rezonabil, pretinde dreptatea, iar statul, prin autoritățile sale, are sarcina de a o impune și valoriza. Dreptatea este un element intrinsec și inseparabil al fiecărei acțiuni etice care se reflectă asupra drepturilor și libertăților fundamentale.*

Prin urmare, orice limitare a acestora trebuie însoțită de un set de garanții care să asigure societatea, pe de o parte, că măsura etatică nu numai că nu este arbitrară, ci și justă, iar, pe de altă parte, că, în cazul unor erori de apreciere ale statului, remediul existent este unul apt să corecteze nedreptatea săvârșită. De aceea, raportat la libertatea individuală, devine axiomatic faptul că, dacă s-a făcut dreptate pe fondul acuzației în materie penală, fiind constatată netemeinicia sa, efectele actului de dreptate în mod inevitabil se repercutează și asupra măsurilor preventive privative de libertate luate în cursul procesului penal, ceea ce implică necesitatea existenței unui remediu judiciar de natură a corecta suferința expiată.”

Apoi, norma conținută de art. IV din Legea nr. 201/2023 este și una discriminatorie, întrucât nu include și persoanele, care au fost supuse măsurilor preventive privative de libertate anterior publicării în Monitorul Oficial a deciziei nr. 136/03.03.2021 a Curții Constituționale, deși instanța de contencios constituțional precizează clar în considerentele deciziei amintite că **ORICE PERSOANĂ** supusă unei măsuri preventive privative de libertate, dacă dosarul penal se finalizează prin clasare pe temeiul art. 16 alin.1 lit.a-d Cod proc.pen. sau achitare, **ARE DREPTUL LA DESPĂGUBIRI** pentru că privarea sa de libertate a dobândit caracter **INJUST**.

Or, legiuitorul, prin art. IV din Legea nr. 201/2023, **EXCLUDE FĂRĂ JUSTIFICARE OBIECTIVĂ** de la despăgubiri persoanele supuse unei măsuri preventive privative de libertate, dacă efectele acestei măsuri au încetat anterior datei de 12.05.2021, în pofida faptului că persoanele private de libertate au fost achitate, sau, în cazul lor, s-a dispus clasarea pe temeiul art. 16 alin.1 lit.a-d Cod proc.pen.

Așa se explică faptul că art. IV din Legea nr. 201/2023 este în contradicție și cu art. 16 alin.1 din Constituția României.

Practic, legiuitorul nu a pus complet legea în acord cu decizia nr. 136/03.03.2021 a Curții Constituționale, întrucât instanța de contencios constituțional nu face nicio distincție între persoanele supuse unei măsuri privative de libertate anterior datei de 12.05.2021, măsură ce și-a încetat efectele anterior acestei date, și persoanele, care la acea dată se aflau în executarea unei măsuri privative de libertate, dacă, în cazul ambelor categorii de persoane, s-a dispus clasarea pe temeiul art. 16 alin.1 lit.a-d Cod proc.pen. sau achitarea. Din acest motiv, norma conținută de art. IV din Legea nr. 201/2023 este în contradicție și cu art. 147 alin. 4 din Constituția României, dat fiind faptul că, potrivit acestui text constituțional, deciziile Curții Constituționale sunt **OBLIGATORII**.

Din considerentele deciziei nr. 136/03.03.2021 a Curții Constituționale reiese clar că instanța de contencios constituțional recunoaște dreptul la despăgubiri pentru **TOATE PERSOANELE** supuse unei măsuri preventive

privative de libertate, dacă s-a dispus clasarea pe temeiul art. 16 alin.1 lit.a-d Cod proc.pen. sau achitarea.

La pct. 37 al deciziei, instanța de contencios constituțional a reținut că:

"Măsurile preventive privative de libertate luate în cursul procesului penal reprezintă o limitare severă/ majoră a libertății individuale a persoanei. Chiar dacă textul constituțional (art.23 alin. 2-12) permite limitarea libertății individuale în scopul bunei desfășurări a procesului penal, nu înseamnă că, indiferent de rezultatul acestui proces, atingerea adusă acestei libertăți nu ar trebui reparată. Cu alte cuvinte, deznodământul procesului judiciar trebuie considerat ca fiind un criteriu esențial pentru compensarea nedreptății suferite de persoana în cauză. Statul a apelat la o excepție de la principiul inviolabilității libertății individuale în cursul procesului penal pentru a-și realiza una dintre funcțiile sale principale, respectiv apărarea ordinii publice, însă, odată ce a apelat la acest mecanism de excepție, și-a asumat în mod direct răspunderea pentru aplicarea acestuia. Prin urmare, în cazul în care se dovedește, printr-o ordonanță de clasare/hotărâre judecătorească definitivă, că acuzația în materie penală adusă persoanei este neîntemeiată, limitările severe aduse libertății individuale a acesteia trebuie să fie compensate. Altfel, inviolabilitatea ar deveni un concept iluzoriu, care ar putea fi nesocotit fără niciun drept la despăgubire ori de câte ori autoritățile statale ar dori acest lucru. Prin urmare, dreptul la despăgubiri nu constituie un instrument juridic de garantare a libertății individuale (circumscriș cazurilor și condițiilor prevăzute de lege), ci de reparare a încălcării acesteia".

Din aceste considerente, dar și din cele de la pct. 38 și urm. din decizia mai sus menționată, Curtea Constituțională recunoaște explicit că, dacă statul nu reușește să răstoarne prezumția de nevinovăție a unei persoane acuzate, față de care s-a luat măsura preventivă privativă de libertate, chiar legală fiind respectiva măsură, este necesară repararea prejudiciului cauzat acelei persoane prin acordarea unei despăgubiri. Orice acțiune a statului, chiar legală fiind, dacă prin finalitatea ei devine injustă/nedreaptă pentru cetățean, trebuie însoțită de un remediu normativ corespunzător în vederea restabilirii stării de dreptate atât în privința persoanei în cauză, cât și pentru societate.

Din moment ce statul a aplicat unul dintre mecanismele care justifică o derogare permisă de la inviolabilitatea libertății individuale și ulterior s-a dovedit că acuzația în materie penală adusă nu a fost aptă să răstoarne prezumția de nevinovăție, **acțiunea inițială a statului nu poate fi calificată decât ca o faptă nejustificată și, în consecință, ilicită**, care angajează răspunderea sa delictuală în temeiul art. 1349 din Codul civil, astfel că ea trebuie valorizată în procedura specială reglementată de art. 539 din Codul de procedură penală. Statul nu se poate exonera de această răspundere nici dacă dovedește că fiecare dintre prepușii săi a acționat legal. Astfel, este angajată o răspundere obiectivă a statului la repararea pagubei suferite de către persoana în cauză,

având ca temei obligația statului de a garanta buna funcționare a serviciului public al justiției (pct. 41 al deciziei Curții Constituționale).

De aceea, statul este obligat să recunoască și să garanteze dreptul la despăgubiri ca urmare a unei privări de libertate dispuse în cursul procesului penal, indiferent de temeiul generator al răspunderii sale, respectiv **caracterul nedrept** sau nelegal al măsurii privative de libertate.

Nu poate fi ignorat nici pct. 44 al deciziei instanței de contencios constitutional, care a reținut că, *"având în vedere obligația statului de a valoriza dreptatea, încălcarea inviolabilității libertății individuale în cazul analizat constituie o eroare judiciară în sensul art. 52 alin. (3) teza întâi din Constituție, dar nu din perspectiva aprecierii judecătorului cauzei care s-a bazat pe materialul probator existent în cauză, ci din perspectiva soluției procesului. Astfel, este inadmisibil ca o persoană achitată să continue să suporte stigmatul privării de libertate la care a fost supusă, fără a i se face o necesară reparație atât materială, cât și morală."*

Urmare deciziei nr. 136/03.03.2021 a Curții Constituționale, s-a pronunțat decizia nr.1/16.01.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), prin care s-au stabilit următoarele:

"În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 539 din Codul de procedură penală, față de efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 136 din 3 martie 2021, în ipoteza unei privări de libertate în cursul unui proces penal finalizat prin soluție definitivă de achitare, fără ca nelegalitatea măsurii privative de libertate să fi fost stabilită în conformitate cu Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 15 din 18 septembrie 2017, soluția de achitare, conform art. 16 alin. (1) lit. a)-d) din Codul de procedură penală, este suficientă prin ea însăși pentru acordarea de despăgubiri persoanei private de libertate și, ulterior, achitate.

În acest context, «caracterul injust/nedrept al măsurilor privative de libertate», respectiv «netemeinicia acuzației în materie penală», constituie criterii autonome care dau dreptul persoanei în cauză la repararea pagubei și care extind sfera de aplicare a dispozițiilor art. 539 din Codul de procedură penală".

De aceea, pentru a fi respectată întru totul decizia nr. 136/03.03.2021 a Curții Constituționale, considerăm că se impune modificarea art. IV din Legea nr. 201/2023, în așa fel încât să fie recunoscut dreptul la despăgubiri și persoanei supuse unei măsuri preventive privative de libertate în cursul procesului penal, în cazul în care această măsură nu mai era în ființă la data de 12.05.2021, dacă persoana respectivă a fost achitată la finalul procesului sau a beneficiat de o soluție de clasare, în temeiul art. 16 alin.1 lit.a-d Cod proc.pen., ținând seama și de decizia nr.1/16.01.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

Aceasta în contextul în care rolul avocatului este acela de a promova și apăra drepturile, libertățile și interesele legitime ale omului, indiferent că este vorba de persoane fizice sau persoane juridice (art. 2 alin. 2 din Legea nr. 51/1995, respectiv, art. 2 alin.1 din Statutul profesiei de avocat).

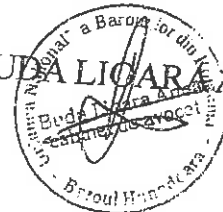
Tocmai de aceea, avem speranța că veți efectua demersul dorit de subsemnații în contextul în care sunt destui colegi avocați, care au de susținut cauze în țară având ca obiect pretenții pentru privare nelegală/nedreaptă de libertate, iar instanțele au respins deja acțiuni întemeiate pe art. 539 Cod proc.pen. 2010 tocmai din cauza art. IV din Legea nr. 201/2023, care, așa cum am arătat anterior, nu recunoaște dreptul la despăgubiri persoanelor supuse unei măsuri preventive privative de libertate nelegale/nedrepte, dacă acea măsură preventivă își încetase efectele anterior datei de 12.05.2021.

Cu stimă,

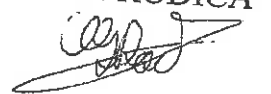
Avocat ZEILER CRISTIAN

Avocat BUDALICAR ANCA

Avocat GERMAN RODICA

Avocat PĂUN ALEXANDRU

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA

THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS

L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE

69-ORG-2025

26.03.2025

Către:

Domnul avocat Zeiler Cristian, zeiler_cristian@yahoo.com

Doamna avocat Buda Lioara Anca, lioaranca@yahoo.com

Doamna avocat German Rodica, rodigerman@yahoo.com

Domnul avocat Păun Alexandru, alexandru_paun@baroul-bucuresti.ro

Referitor la sesizarea dumneavoastră cu privire la modificarea art. IV Lege 201-2023, urmare unei solicitări adresate Parlamentului, vă informăm că aceasta a fost îndreptată pentru punct de vedere către GL1 - Grupul de lucru al Consiliului UNBR privind perfecționarea legislației profesiei/a celei cu impact asupra profesiei, urmând să fie discutată în prima ședință a Comisiei Permanente a UNBR.

Cu respect,

SECRETAR GENERAL
Daniel Cismaru

Palatul de Justiție, București, Sector 5, Splaiul Independenței nr. 5, Cod poștal 050091

Tel: (+4) 021/316-0739; 316-0740; 313-4875; Fax: (+4) 021/313-4880;

E-mail: unbr@unbr.ro; Website: www.unbr.ro